

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Versvs I. O Lampades ignitæ!

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

VERSUS I.

O Lampades ignita!

*Dua sunt
Lampadū
proprietates,
lucere
videlicet
& ardere.*

Supposito primo loco duas esse Lampadum proprietates: Lucere videlicet & ardere; ad versum istum intelligendum, sciendum est, Deum in sua vnica & simplici essentia, omnes attributorum suorum virtutes esse & excellentias. Est namque omnipotens, est sapiens, est bonus, est misericors, est iustus, est fortis, est suavis & amabilis: est denique cætera attributa & virtutes, quas de ipso in hac vita non cognoscimus. Et cum ipse sit hæc omnia; quando vnus est animæ, & placet illi, seipsum singularissimâ ei manifestare notitiâ, animaduertit ipsa, & quantum patitur fides, perfecte profundeque virtutes istas, & excellentias omnes in vnica & simplici essentia agnoscit. Et cum quælibet earum, sit ipsum esse Dei, quod est, PATER, FILIUS, & SPIRITVS SANCTVS, cumque vnumquodque attributorum istorum sit ipsemet Deus, & Deus infinita lux sit, & immensus ignis diuinus (vt superius dictum est) hinc est, quod secundum quodlibet attributorum istorum luceat & ardeat tanquam verus Deus. Atque ita secundum notitias istas, quas ibi de Deo habet anima in vnitate cognitas est animæ, ipsemet Deus, lampades multæ, siquidem vnusquisque notitiam habet, & quælibet illarum, amoris calorem suo modo præbet illi, & omnes illæ in vna sunt simplici essentia, omnesque sunt lampas vna; quæ lampas est omnes istæ lampades, lucet enim & ardet omnibus modis. Quam rem cum cognoscit anima hæc sola lampas, est illi multæ lam-

*Attributa
diuina sūt
lampades
ignita.*

*Deus est anima
lampades multæ.*

pades; licet enim ipsa vna sit, omnia potest, & vniuersas continet virtutes, & omnes colligit spiritus. Et sic dicere possumus multifariam lucere illam & ardere, in modo vno: lucet enim & ardet vt omnipotens, & lucet & ardet vt sapiens, & lucet & ardet vt bonus &c. intelligentiam & amorem conferendo animæ, seque illi (quantum capax est) secundum omnes illas manifestando. Nam splendor, quem illi lampas præbet, in quantum est omnipotentia, efficit in anima lucem caloremque diuini amoris quatenus est omnipotens: & secundum hoc, iam Deus est illi lampas omnipotentia, lucens & ardens, secundum istud attributum. Splendor quoque, quem præbet illi lampas ista in quantum est sapientia, producit in ea amoris diuini calorem, quatenus sapiens est, & eodem modo de reliquis attributis Philosophandum est: lux etenim quam vnusquisque attributorum istorum & cæterorum omnium confert illi Deus, producit simul in anima diuini amoris calorem, in quantum talis est, atque ita in sublimi communicatione ista, & prælibatione (quæ, vt ego arbitror, est ex supremis, quæ ei in hac vita præstare potest) est illi Deus innumerae lampades, lucem & amorem ei præbentes. Lampades istæ in monte Sinai monstratae sunt, vbi celeriter coram eo transiente Deo, festinus procidit in terram, & quasdam ex illis, quas in eo intuirus est, protulit excellentias, & secundum illa quæ viderat ardentem eum amando, ea hisce verbis distinctè deprompsit. *Domine Deus misericors & clemens, patientis & multa miserationis, ac verax, qui custodis misericordiam in millia, qui auferis iniquitatem & scelera atque peccata: nullusque apud te per se innocens est.* Ex quibus constat, præstantiora quæ ibi agnouit & dilexit Moyses attribui.

attributa & virtutes; fuisse omnipotentiam, dominium, & misericordiam, iustitiam Dei que veritatem; quæ certe sublimissima fuit cognitio, & excelssima amoris delectatio.

Vnde obseruandum est I. delectationem raptumque amoris, quem in igne lucis lampadum istarum suscipit anima, immensum esse, & prorsus admirabilem, adeoque copiosum ac esse oportet, à multis ortum lampadibus, quarum quælibet vrit amore, vnius ardore ad alterius ardorem; & vnius flammâ, ad alterius flammam conferente; sicuti etiam vnius lux, alterius promouet lucem; vniuersæque vna lux, & vnus ignis effectus, & quælibet ignis vnus.

1. Animam in subtiles & delicatas flammâs infinite absorptam; & in vnaquaque illarum subtiliter fauciatam, & in omnibus illis amplius plagatam, subtiliusque in amore vitæ vulneratam, oprime animaduertere amorem illum, vitam esse sempiternam, quæ est honorum omnium aggregatio: dicti etiam illius Sponsi in Canticis veritatem agnoscere nimirum, *Lampades enim, lampades ignis atque flammarum.* Si enim vna sola istarum lampas quæ coram Abrahamo transijt non mediocrem illi incussit horrorem, Deo per quandam rigidæ iustitiæ, qua cum Cananeis erat vlurus, notitiam transeunte: quanto plus lucis delectationis amorisque vniuersæ istæ notitiarum Dei lampades, quæ hinc tam amicabiliter amabiliterque fulgent, producent, quam, sola illa tenebrarum horroresque Abrahamo ingessertit.

Quanta, quamque præstans, & quot modorum erit lux & voluptas tua! (ò anima) quandoquidem in omnibus, & ex omnibus istis, sentis tibi gaudium amoremque ipsius ab eo communicari, dum te secundum virtutes suas, & attributa proprietatesque diligit. Ille enim qui dili-

git alium, eique benefacit, secundum conditionem suam ac suas proprietates, honorat illum, & ei benefacit. Eodè modo sponsus tuus in te; cum sit omnipotens, confert tibi dona; & te amat cum omnipotentia; & cum sapiens sit, percipis te amari cum sapientia, cum sit ipse bonus, sentis te amari cum bonitate, cum sit sanctus, sentis te cum sanctitate amari, & sic in alijs: Cumque ipse liberalis sit, sentis etiam eum te liberaliter, absque alicuius commodi intuitu, sed duntaxat vt tibi benefaciat amantem hilariterque faciem istam suam gratiarum plenam ostendentem ac dicentem tibi. *Tuus sum ego, & pro te, & placeat mihi, quod talis sim quali ego sum, vt me tibi dem & sim tuus.* Quis igitur ò fortunata anima verbis assequetur id, quod tu sentis; videndo te hoc modo dilectam ac cum tanta æstimatione sublimatam: & exaltatam! ventrem tuum qui est voluntas tua, dicemus esse sicut aceruum tritici obtectum & vallatum lilijs; nam in istis panis vitæ granis, quæ tu coniunctim degustas, virtutum lilia, quæ circumdant te, delicijs te demulcent. Istæ enim regis fillæ, quæ sunt virtutes specierum suarum aromaticarum fragrantia (quæ species, notitiæ sunt quas tribuit tibi) stupendo modo te oblectant, & ipsis tu tantopere es immersa & perfusa, vt etiam sis puteus aquarum viuientium, quæ fluunt impetu de monte Libano, qui est Deus; in quo tu secundum vniuersam animæ tuæ hârmONIam mirum in modum lætificaris; vt etiam impleatur in te illud Psalmistæ effatum *Pf. 45. 5.* *Ignis iamm padu istarum est etiam fons aqua viu-*

ò rem plane mirabile quod tempore isto eructet anima aquas divinas, quodque erumpant ex ea, velut ex quodam copioso fonte, qui vitam respicit sempiternam. Licet enim verum sit communicationem istam, lucem esse, & istarum Dei lampadum

in
ruce

era
stica

III
20

dum ignem, est tamen ignis iste hoc loco ita suavis, ut quamvis sit immensus, sit tamen instar aquarum vitæ, quæ satiant, & cum eo impetu ac plenitudine quam spiritus desiderat sitim sedant. Atque ita, quamvis sint lampades ignis, sunt nihilominus aquæ spiritus vitæ. Sicut etiam aquæ illæ, quæ super Apostolos descendunt, etiam si lampades essent ignis, erant etiam purissimæ & limpidissimæ aquæ (Ita enim appellavit illas Ezechiel Propheta, quando aduentum illum Spiritus sancti prædixit dicens: *Et effundam super vos aquam mundam: & spiritum meum ponam in medio vestri.* Eodem modo communicatio ista quamvis ignis sit, est etiam aqua: fuit enim sacrificij igne, quem abscondit Hieremias figuratus, qui quamdiu latuit aqua erat, quando verò exterius inseruiebat sacrificio, erat ignis. Et eodem modo spiritus iste diuinus, quatenus in venis animæ est absconditus, est velut aqua suaui ac delectabilis, spiritus sitim extinguens: quatenus vero in sacrificio amandi exercetur, est viva ignis flamma & ista sunt actus dilectionis lampades de quibus loquitur in Canticis, Sponsam dicebamus dum ait. *Lampades eius, lampades ignis atque flammarum;* quas hoc loco sic appellat anima; quia non solum illas in se, tanquam sapientiæ aquas; sed etiam tanquam amoris ignem in actu amoris degustat dicens:

O Lampades ignita!

Et quicquid tandem in isto passu dici potest, minus est eo, quod reuera est, sed si consideretur, animam istam in Deum esse transformatam: aliqua ratione intelligi poterit, qualiter in rei veritate esse & sit fons aquarum viventium, in igne amoris qui Deus est, ardentium & abulientium,

VERSUS II.

In quarum fulgoribus.

IAm expl'caui fulgores istos, communicationes esse diuinarum istarum lampadum, in quibus vnica anima potentij suis; memoria scilicet, intellectu & voluntate iam illustratis, & in notitijs suis amabilibus vnitis, fulget & splendet. Quod hoc modo accipiendum est, nihil. Quod hanc fulgorum seu splendorum illustrationem, nõ esse illius instar, quam materialis flamma producit, cum flammigerationibus suis, res quæ sunt extra illam, illuminat & calefacit; sed esse veluti illam, quæ res intra se manentes illustrat & accendit, & hoc modo se anima in hoc statu habet & propterea ait:

In quarum fulgoribus.

Quod idem est ac dicere; intra, non prope, intra ipsarum splendor, in ipsis lampadum flammis, anima in flammam transformata ipso, vnde simile meam dicemus, aëri intra flammam manenti accenso & in ignem transformato; flamma quippe nil aliud est, quam inflammatus aër, motus autem quibus flamma illa mouetur, nec solius sunt aëris, nec solius ignis, sed aëris simul & ignis, ignis verò aërem, quem in se inflammatum continet, ardeat facit. Ad eundem modum & formam, intelligemus; Animam cum suis potentij, intra splendoris diuinos illustratam esse, motus quoque flammæ istius, qui sunt euibrationes & eiaculationes flammæ (vti diximus) nec à sola fieri anima, quam in Spiritus sancti flammam est transformata, neque à solo illo; sed ab ipso & anima